

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

BÀI PHÚC ÂM: Jn. 18:1-19,42

C: Người kể chuyện

X: Chúa Giêsu

S: Một nhân chứng

P: Dân chúng

C. Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu đi với môn đệ sang qua suối Xêrông, ở đó có một khu vườn, Người vào đó cùng với các môn đệ. Giuđa, tên phản bội, đã biết nơi đó, vì Chúa Giêsu thường đến đấy với các môn đệ. Nên Giuđa dẫn tới một toán quân cùng với vệ-binh do các thượng tế và biệt phái cấp cho, hấn đến đây với đèn đuốc và khí giới. Chúa Giêsu đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho Mình, nên Người tiến ra và hỏi chúng:

X: “Các người tìm ai?”

C: Chúng thưa lại:

P: “Giêsu Na-gia-rét.”

C: Chúa Giêsu bảo:

X: “Ta đây.”

C: Giuđa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn chúng. Nhưng khi Người vừa nói: “Ta đây,” bọn chúng giật lùi lại và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng:

X: “Các người tìm ai?”

C: Chúng thưa:

P: “Giêsu Nadarét.”

C: Chúa Giêsu đáp lại:

X: “Ta đã bảo các người rằng: Ta đây! Vậy nếu các người tìm bắt Ta, thì hãy để cho những người này đi.”

C: Như thế là ứng nghiệm lời đã nói: Con chẳng để mất người nào trong những kẻ Cha đã trao phó cho Con. Bấy giờ Simon Phêrô có sẵn thanh gươm, liền rút ra đánh tên đầy tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải. Đầy tớ ấy tên là Mancô. Nhưng Chúa Giêsu bảo Phêrô rằng:

X: “Hãy xỏ gươm vào bao. Chén Cha Thầy đã trao lẽ nào Thầy không uống!”

C: Bấy giờ, toán quân, trưởng toán và vệ binh của người Do-thái bắt Chúa Giêsu trói lại, và điệu Người đến nhà ông Anna trước, vì ông là nhạc phụ của Caipha, đương làm thượng tế năm ấy.

Chính Caipha là người đã giúp ý kiến này cho người Do-thái: để một người chết thay cho cả dân thì lợi hơn. Còn Phêrô và môn đệ kia vẫn

theo Chúa Giêsu. Môn đệ sau này quen vị thượng tế nên cùng với Chúa Giêsu vào trong sân vị thượng tế, còn Phêrô đứng lại ngoài cửa. Vì môn đệ kia quen biết vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa và dẫn Phêrô vào. Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phêrô:

S: “Có phải ông cũng là môn đệ của người đó không?”

C: Ông đáp:

S: “Không phải tôi đâu.”

C: Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đống lửa và đứng đó mà sưởi vì trời lạnh, Phêrô cũng đứng sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giêsu về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giêsu đáp:

X: “Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ, Tôi thường giảng dạy tại hội đường và trong đền thờ, nơi mà các người Do-thái thường tụ họp, Tôi không nói chi thầm lén cả. Tại sao ông lại hỏi Tôi? Ông cứ hỏi những người đã nghe Tôi về những điều Tôi đã giảng dạy. Họ đã quá rõ điều Tôi nói.”

C: Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó vả mặt Chúa Giêsu mà nói:

S: “Anh trả lời vị thượng tế như thế ư?”

C: Chúa Giêsu đáp:

X: “Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó; mà nếu Ta nói phải thì tại sao anh lại đánh Ta?”

C: Rồi Anna cho giải Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Caipha. Lúc ấy Phêrô đang đứng sưởi. Họ bảo ông:

P: “Có phải ông cũng là môn đệ người đó không?”

C: Ông chối và nói:

P: “Không phải tôi đâu.”

C: Một tên thủ hạ của vị thượng tế có họ với người bị Phêrô chém đứt tai cãi lại rằng:

S: “Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người đó sao?”

C: Phêrô lại chối nữa, và ngay lúc đó gà liền gáy...

Bấy giờ họ điệu Chúa Giêsu từ nhà Caipha đến pháp đình. Lúc đó tảng sáng và họ không vào pháp đình để khỏi bị nhơ bẩn, và để có thể ăn Lễ Vượt Qua. Lúc ấy Philatô ra ngoài để gặp họ và nói:

S: “Các ngươi tố cáo người này về điều gì?”

C: Họ đáp:

P: “Nếu hấn không phải là tay gian ác, chúng tôi đã không nộp cho quan.”

C: Philatô bảo họ:

S: “Các ông cứ bắt và xét xử theo luật của các ông.”

C: Nhưng người Do-thái đáp lại:

P: “Chúng tôi chẳng có quyền giết ai cả.”

C: Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giêsu đã nói trước: Người sẽ phải chết cách nào. Bấy giờ Philatô trở vào pháp đình gọi Chúa Giêsu đến mà hỏi:

S: “Ông có phải là Vua dân Do-thái không?”

C: Chúa Giêsu đáp:

X: “Quan tự ý nói thế, hay là có người khác nói với quan về tôi?”

C: Philatô đáp:

S: “Ta đâu phải là người Do-thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế đã trao nộp ông cho ta. Ông đã làm gì?”

C: Chúa Giêsu đáp:

X: “Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do-thái, nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này.”

C: Philatô hỏi lại:

S: “Vậy ông là Vua ư?”

C: Chúa Giêsu đáp:

X: “Quan nói đúng: Tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân lý. Ai thuộc về Chân lý thì nghe tiếng tôi”.

C: Philatô bảo Người:

S: “Chân lý là cái gì?”

C: Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do-thái và bảo họ:

S: “Ta không thấy nơi người này có lý do để kết án. Nhưng theo tục lệ các người, ta sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp Lễ Vượt Qua. Vậy các người có muốn ta phóng thích Vua Do-thái cho các người chăng?”

C: Họ liền la lên:

P: “Không phải tên đó, nhưng là Baraba”.

C: Baraba là một tên cướp. Bấy giờ Philatô truyền đem Chúa Giêsu đi đánh đòn. Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn đội lên đầu Người,

và chúng mặc cho Người một áo choàng đỏ. Rồi chúng đến gần Người và nói:

P: “Tâu Vua Do-thái!”

C: Rồi chúng vả mặt Người. Philatô lại ra ngoài và nói:

S: “Đây ta cho dẫn người ấy ra ngoài cho các người để các người biết rằng ta không thấy nơi người ấy một lý do để kết án.”

C: Bấy giờ Chúa Giêsu đi ra, đội mạo gai và khoác áo đỏ. Philatô bảo họ:

S: “Này là Người.”

C: Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to:

P: “Đóng đinh nó vào thập giá! Đóng đinh nó vào thập giá!”

C: Philatô bảo họ:

S: “Đẩy các người cứ bắt và đóng đinh ông vào thập giá, phần ta, ta không thấy lý do nào để kết án tội ông.”

C: Người Do-thái đáp lại:

P: “Chúng tôi có luật, và theo luật đó nó phải chết, vì nó tự xưng mình là Con Thiên Chúa.”

C: Nghe lời đó Philatô càng hoảng sợ hơn. Ông trở vào pháp đình và nói với Chúa Giê-su:

S: “Ông ở đâu đến?”

C: Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại câu nào. Bấy giờ Philatô bảo Người:

S: “Ông không trả lời ta ư? Ông không biết rằng ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá và cũng có quyền tha ông sao?”

C: Chúa Giê-su đáp:

X: “Quan chẳng có quyền gì trên tôi, nếu từ trên không ban xuống cho, vì thế nên kẻ nộp tôi cho quan mắc tội nặng hơn.”

C: Từ lúc đó Philatô tìm cách tha Người. Nhưng người Do-thái la lên:

P: “Nếu quan tha cho nó, quan không phải là trung thần của Xê-sa, vì ai xưng mình là vua, kẻ đó chống lại Xê-sa.”

C: Philatô vừa nghe lời đó, liền cho điệu Chúa Giê-su ra ngoài rồi ông lên ngôi toà xử, nơi đó gọi là Nền đá, tiếng Do-thái gọi là Gabbatha. Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị Lễ Vượt Qua. Philatô bảo dân:

S: “Đây là vua các người.”

C: Nhưng họ càng la to:

P: “Giết đi! Giết đi! Đóng đinh nó đi!”

C: Philatô nói:

S: “Ta đóng đinh vua các ngươi ư?”

C: Các thượng tế đáp:

P: “Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Xêsa”.

C: Bấy giờ quan trao Người cho họ đem đi đóng đinh. Vậy họ điệu Chúa Giêsu đi. Và chính Người vác thập giá đến nơi kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do-thái gọi là Golgotha. Ở đó họ đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên, còn Chúa Giêsu thì ở giữa. Philatô cũng cho viết một tấm bảng và sai đóng trên thập giá. Bảng mang những hàng chữ này: “Giêsu, Nadarét, vua dân Do-thái”. Nhiều người Do-thái đọc được bảng đó, vì nơi Chúa Giêsu chịu đóng đinh thì gần thành phố, mà bảng viết thì bằng tiếng Do-thái, Hy-lạp và La-tinh. Vì thế các thượng tế thưa với Philatô:

P: Xin đừng viết “Vua dân Do Thái”, nhưng nên viết: “Người này đã nói: ‘Ta là vua dân Do-thái’”.

C: Philatô đáp:

S: “Điều ta đã viết là đã viết,”

C: Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giêsu trên thập giá rồi, thì họ lấy áo

Người chia làm bốn phần cho mỗi người một phần, còn áo trong là áo không có đường may, đan liền từ trên xuống dưới. Họ bảo nhau:

P: “Chúng ta đừng xé áo này, nhưng hãy rút thăm xem ai được thì lấy.”

C: Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: *“Chúng đã chia nhau áo của Ta, còn áo trong chúng đã bắt thăm.”*

Đứng gần thập giá Chúa Giêsu, lúc đó có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người là Maria, vợ ông Clopas và Maria Mađalêna. Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giêsu thưa cùng Mẹ rằng:

X: “Hỡi Bà, này là con Bà.”

C: Rồi Người lại nói với môn đệ:

X: “Này là Mẹ con.”

C: Kể từ giờ đó môn đệ đã nhận lãnh Bà về nhà mình. Sau đó, vì biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, Chúa Giêsu nói:

X: “Ta khát!”

C: Ở đó có một bình đầy dấm. Họ liền lấy miếng bọt biển thấm đầy dấm, cắm vào đầu ngành cây hương thảo đưa lên miệng Người. Khi đã nếm dấm rồi, Chúa Giêsu nói:

X: “Mọi sự đã hoàn tất.”

C: Và Người gục đầu xuống trút hơi thở cuối cùng.

(Quỳ gối thỉnh lặng trong giây lát)

Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ: để tội nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sabbath, vì ngày Sabbath là ngày đại lễ, nên người Do-thái xin Philatô cho đánh dập ống chân tội nhân và cho cất xác xuống. Quân lính đến đánh dập ống chân của người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giêsu, họ thấy Người đã tắt thở, nên không đánh dập ống chân Người nữa, tuy nhiên một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người; tức thì máu cùng nước chảy ra. Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật, và người đó biết rằng mình nói thật để cho mọi người cũng tin nữa. Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh Thánh: *“Người ta sẽ không đánh dập một cái xương nào của Người.”* Lời Kinh Thánh khác rằng: *“Họ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua.”*

Sau đó, Giuse người xứ Arimathia, môn đệ Chúa Giêsu, nhưng thầm kín vì sợ người Do-thái, đến xin Philatô cho phép cất xác Chúa Giêsu. Nicôđê mô cũng đến, ông là người trước kia đã đến gặp Chúa Giêsu ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân mộc dục trộn lẫn với trầm hương. Họ tháo xác Chúa Giêsu và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm theo tục lệ khâm liệm của người Do-thái. Ở nơi Chúa Giêsu chịu đóng đinh có thửa vườn trong đó có một ngôi mộ mới, chưa chôn cất ai. Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do-thái và ngôi mộ lại rất gần, nên họ đã mai táng Chúa Giêsu trong mộ đó.

(Sau bài Thương Khó của Chúa, tùy nghi giảng một bài văn tắt)